

ÎN C H E I E R E

06 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii -

Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iulia Mordvanyuk, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul Anei Drujinina, avocatul Viorel Chetrușca, împotriva lui Vladimir Drujinin și Iulia Mordvanyuk cu privire la recunoașterea pierderii dreptului la spațiu locativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 15 octombrie 2015, reprezentantul Anei Drujinina, avocatul Viorel Chetrușca, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Drujinin și Iulia Mordvanyuk cu privire la recunoașterea pierderii dreptului la spațiu locativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, Ana Drujinina, împreună cu fostul soț Vladimir Drujinin și fiica Iulia Mordvanyuk au viza de domiciliu pe adresa mun. Chișinău, str. Gh. Asachi nr. 48/1, ap. 16.

Relatează că, la data de 21 iunie 2011, a fost desfăcută căsătoria încheiată între Ana Drujinina și Vladimir Drujinin. Însă, Vladimir Drujinin a părăsit apartamentul nr.16 din str. Gh. Asachi nr. 48/1, mun. Chișinău, până la desfacerea căsătoriei, stabilindu-se cu domiciliul la o adresă necunoscută reclamantei, fără a-și retrage viza de reședință din apartamentul nr.16 din str. Gh. Asachi nr. 18/1, mun. Chișinău.

Referitor la fiica Iulia Mordvanyuk, susține că, aceasta s-a căsătorit cu Vladimir Mordvanyuk și de mai mulți ani s-a stabilit cu domiciliul permanent pe adresa mun. Chișinău bd. Mircea cel Bătrân nr. 17/1, ap. 11, fără a-și retrage viza de reședință din apartamentul nr.16 din str. Gh. Asachi nr. 48/1, mun. Chișinău.

Solicită admiterea cererii; recunoașterea pierderii dreptului la spațiul locativ în apartamentul nr. 16 din str. Gheorghe Asachi nr. 48/1, mun. Chișinău, pentru cet. Vladimir Drujinin și Iulia Mordvanyuk; radierea cet. Vladimir Drujinin și Iulia Mordvanyuk de la evidența de domiciliu în apartamentul nr. 16 din str. Gheorghe Asachi nr. 48/1, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 16 mai 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Ana Drujinina, s-a recunoscut pierderea dreptului la spațiul

locativ în apartamentul nr. 16 din str. Gheorghe Asachi nr. 48/1, mun. Chișinău, pentru cet. Vladimir Drujinin și Iulia Mordvanyuk; s-au radiat cet. Vladimir Drujinin și Iulia Mordvanyuk de la evidența de domiciliu în apartamentul nr. 16 din str. Gheorghe Asachi nr.48/1, mun. Chișinău.

În susținerea poziției sale, prima instanță a reținut că, potrivit art. 63 din Codul cu privire la locuințe al R.S.S. Moldovenești nr. 2718-X din 03 iunie 1983 (în vigoare la data înaintării acțiunii), în cazul când chiriașul ori membrii familiei lui lipsesc temporar, încăperea de locuit li se menține timp de șase luni.

La fel, în conformitate cu art.65 din Codul cu privire la locuințe al R.S.S.Moldovenești nr.2718-X din 03 iunie 1983, încăperile de locuit, ocupate de chiriași și de membrii familiilor lor, le rămân rezervate: când sânt trimiși să lucreze în străinătate – pentru tot timpul aflării în străinătate, când pleacă la lucru în regiunile Extremului Nord și în locurile echivalate lor – pentru întreaga perioadă de acțiune a contractului de muncă, iar în cazurile prevăzute de legislația Uniunii R.S.S.– pentru întreaga perioadă de aflare în regiunile Extremului Nord și în locurile echivalate lor. Legislația Uniunii R.S.S. și a R.S.S. Moldovenești poate să prevadă și alte cazuri de rezervare a încăperilor de locuit.

Aderent, instanța inferioară a stabilit că, Vladimir Drujinin și Iulia Mordvanyuk și-au schimbat domiciliul, fie statornic sau temporar, și nu locuiesc în apartamentul nr. 16 din str. Gheorghe Asachi nr. 48/1, mun. Chișinău, o perioadă îndelungată, care depășește șase luni.

Prin urmare, instanța de fond a reținut că, la părăsirea apartamentului litigios Vladimir Drujinin și Iulia Mordvanyuk nu au depus cerere privind rezervarea acestuia, iar rezerva de drept a spațiului locativ nu se include în circumstanțele lipsei lor din imobil. Or, persoana are dreptul să i se păstreze domiciliul atât timp cât acesta nu și l-a schimbat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de Iulia Mordvanyuk și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 16 mai 2016.

La data de 20 ianuarie 2017 Iulia Mordvanyuk a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Ana Drujinina împotriva lui Vladimir Drujinin și Iulia Mordvanyuk cu privire la recunoașterea pierderii dreptului la spațiu locativ.

În motivarea recursului a invocat că, pricina a fost judecată în absența sa, deoarece nu a fost citată pentru ședința de judecată din 16 mai 2016. Mai mult decât atât, la data de 29 aprilie 2016 a depus cerere prin care înștiințat instanța de judecată despre imposibilitatea de a se prezenta în ședința de judecată.

Aderent menționează că, pricina a fost examinată fără atragerea în proces a fratelui său Vladimir Drujinin, care la fel are viză de reședință pe adresa mun. Chișinău, str. Gh. Asachi nr. 48/1, ap. 16.

Cu titlu succesiv, subliniază că, copârâtul Vladimir Drujinin nu a participat la examinarea cauzei. Mai mult decât atât, la moment nu este cunoscut locul aflării acestuia, iar potrivit răspunsului IP Centru nr. 6472 din 04 mai 2016 în privința acestuia a fost intentat dosar de căutare.

Astfel, consideră recurenta că, atât ea cât și copârâtul Vladimir Drujinin nu au locuit din motive întemeiate în apartamentul nr. 16 din str. Gh. Asachi nr. 48/1, mun. Chișinău.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, recursul a fost declarat în termen, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, prin urmare calea de atac se consideră ca fiind exercitată în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, prima instanță a examinat pricina în absența sa, nu pot fi reținute, deoarece din avizul de recepționare a scrisorii prezent la fila dosarului 16 se atestă faptul că, recurenta Iulia Mordvanyuk a fost înștiințată legal despre ședința de judecată din 08 februarie 2016. De asemenea, la data de 13 februarie 2016, ultima a recepționat citația ce i-a fost expediată prin scrisoare recomandată, pentru ședința de judecată din 19 aprilie 2016.

Succesiv, instanța de recurs reține că, recurenta a fost prezentă la ședința de judecată din 19 aprilie 2016, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, și a solicitat amânarea ședinței cu acordarea posibilității de a-și angaja un avocat (f.d. 27-28). Astfel, Iulia Mordvanyuk a fost înștiințată și despre ședința de judecată din 25 aprilie 2016, fapt confirmat atât prin prezența sa la ședința de judecată din 19 aprilie 2016, cât și prin recipisa de la fila dosarului 30.

În această ordine de idei, nu pot fi acceptate argumentele recurente precum că nu a fost citată pentru ședința de judecată din 16 mai 2016, or, potrivit art. 102 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurente precum că, la data de 29 aprilie 2016 a depus cerere prin care înștiințat instanța de judecată despre imposibilitatea de a se prezenta în ședința de judecată din 03 mai 2016, deoarece conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 03 mai 2016, prima instanță a admis cererea recurente și a amânat ședința de judecată pentru 13 mai 2016 (f.d. 34).

La caz, cu referire la prevederile art. 102 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs consideră relevant de a sublinia că, recurenta trebuia să dea dovadă de un comportament activ și ținea de diligența acesteia de a se interesa despre soarta procesului în care este implicată.

Nu pot fi reținute nici argumentele precum că, pricina a fost examinată fără atragerea în proces a fratelui său Vladimir Drujinin, care la fel are viză de reședință în apartamentul litigios. Or, potrivit art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. Astfel, intimata Ana Drujinina deține dreptul exclusiv de a decide față de cine își înaintează pretențiile.

Subsecvent, Completul remarcă faptul că, potrivit art. 75 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat. Prin urmare, în cazul în care Drujinin Vladimir Vladimir se consideră vătămat în drepturi prin hotărârile recurate, poate dispune personal, sau prin avocat licențiat sau stagiar, de dreptul de a ataca actele de dispoziție invocând că, pricina a fost judecată în absența sa.

La caz, urmează a fi menționat și faptul că, Iulia Mordvanyuk nu a prezentat înscrisuri ce ar certifica împuternicirile sale de a acționa în interesele lui Drujinin Vladimir și/sau Drujinin Vladimir Vladimir.

În lumina circumstanțelor de fapt constatate și expuse supra, Completul ajunge la concluzia că, instanțele inferioare au elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii, acestea fiind examinate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, dând o apreciere justă acestora.

În concluzie, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de

succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Iulia Mordvanyuk ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Iulia Mordvanyuk împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță